

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 frt.

Három hónapra 3 „

Postán küldve:

Félévre 7 frt.

3 hónapra 3 „ 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden közlémény Főpiaz Vecseyház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.

Terjedelmes és többszöri hirdetés alkuszert

Nyiltetés: 15 kr. soronként.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethető helyben: **Telegdi K. Lajos** és **Csúthy Károly** könyvkereskedésében s a szerkesztőségénél. Egyébütt a postahivatalok utján.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, hogy megrendeléseiket mielőbb megtenni sziveskedjenek, hogy a szükséglet iránt idejében rendelkezessünk.

Az előfizetési árak fentebb olvashatók. Együttal ismétljük, hogy október 1-ső napjától fogva, lapunk **nagyobb alakban fog megjelenni**; s annak érdekesebbé tételére megtettük a kellő intézkedéseket.

Végre tudatjuk, hogy intézkedtünk, mi-kép lapunk a helybeli előfizetőknek **már a megjelenés napján** mindenkor kézbesítették s ugyanazon napon a postára küldés is megtörténjék a nem helybeliek részére; különösen a Pestfelé és Pesten lakó előfizetők **estve megjelenő** lapunkat, mármásnap reggel olvashassák.

A szerkesztőség.

Nincs többé pénzzavar.

☉) Az egész országot átjárta azon láz, mit a pénzzavar idézett elő.

Az egész ország pártkülönbség nélkül kitejezte azon hovágyat, mit a közszükségérzet hozott világra, hogy az osztrákbank bilincseiből szabaduljon a nemzet.

A láz nyomai eljutottak az utolsó szegény kunyhójához is.

Csak néhány töképezés, ki kölcsönadni szokott, természetesen jó kamatra, huzta vissza magát, nézve a dolog fejlődését, várva az alkalmat a jó nyereségre.

E töképezéseken kívül a kormány is télen nézője volt a bajnak.

Nem hallott el Budáig a szerencsétlenség jajkiáltása.

Azonban már már elutasíthatlanná vált a kötelesség, hogy a kormány jobbra, vagy balra nyilatkozzék, hogy mittevő leend.

E nyilatkozat igen kényes természetű; mert, ha a nemzet óhajához járulását nyilatkoztatja ki a kormány: ugy Bécsből függősége kötelékét gyengíti; ha pedig a nemzet közóhajása ellen kíván eljárni: megeshetik, hogy a fontos pénzügyi kérdésben tétlenséget nyilatkoztató kormány ellen saját pártja is támadólag lép fel, vagy legalább odahagyja a faképnél. És mi lesz ezen utóbbi esetben? Ki ül a szép piros miniszteri székekbe? Ez valóban komoly baj, miből nehéz kijutni.

Közbejáróra volt szükség, hogy a kormány a kettős kelepceből menekülhessen.

És vállalkozott egy hős férfi, ki a kormányra nézve kedvezőleg oldja meg a gordiusi csomót.

E férfi Wahrman pesti országos képviselő, a jobboldal hive, pénzhatalom Pesten.

E nagy mufti, imádkozásra szólítja hiveit a nagy veszély idején.

Ezek összegyűlnek és a hős vezető indítványára, kimondják egy pénzkamarában a döntő határozatot, hogy nincs többé pénzzavar; mint a hogy kimondták ezerszer, hogy nincs többé kopasz fej, nincs többé fogfájás.

A nagyszerű határozat ki lön hirdetve és a Kárpátoktól Adriáig viszhangzik a kormánypártiak ajkairól az idevítő ige: nincs többé pénzzavar.

A kormány jót nevet, hogy megmenekült a kényes természetű nyilatkozattól s vállaira véve a győzelem pénzherczegét, behordozza a nagy világ előtt.

Ily ügyességet csak erős kormány gondolhat ki.

Ily mentőszert csak nagy férfiak találhatnak fel; mint a milyen Wahrman.

Az égető kérdéseknek ily végleges megoldása, csak nagy talentumu kormányférfiaknak sikerülhet.

Most már tehát elnémul a nemzet követelése az önálló nemzeti bank iránt?

Most már tehát a Pesten kierőszakolt csel hatása alatt elzsibbad a nemzet zömének akarata?

Pest tehát az egész ország?

Ha Pesten elkiáltja magát egy tőzsér, ki nyereségre vár, hogy nincs pénzzavar, elhallgat az egész ország?

Oh korántsem.

Az erővel rendszeresítettetni kívánt központosítási hatalom még — hála istennek — nem vergődhetett tulsulyra.

És pedig épen pénzdolgaiban nem!

Az egész ország megérezte a bajt, és érzi folyvást.

Az élet minden viszonyában, a gyakorlat minden mozzanatai közt feljár a pénzzavar ki sértő szelleme, ijesztgetni az ipar, gazdálkodás és kereskedés embereit.

Az önálló nemzeti bank iránti erős követelés nem hangzik el Wahrman uram szavára.

Üldözni fogja ez mint ijesztő rém folyvást mindazok lelkiismeretét, kik könnyelműen azt hiszik, hogy ama Wahrmani üdvkiáltás megoldás, vagy megnyugtató volt.

Ne fekdjék tehát a nyugalom lágy párnáira a kormány, mert a meg nem oldott, de csak elodázott kérdések, ha tért nyerhetnek, még erősebben támadnak fel elnyomóik ellen.

Hanem, a mint hivatása kötelessége volna, oldja meg a kérdést a nemzet ohajtásához, a mindennapi gyakorlati élet követelményeihez méltólag.

Vagy, ha nem tudja, vagy nem akarja, engedjen helyet oly férfiaknak, kiknek hazafiságuk és bátorságuk, de tehetségük is oda fejlesztendik az égető kérdést, hogy nem Wahrmanilag, hanem igazán el lehessen mondani, hogy nincs többé pénzzavar.

Ujdonságok.

— Országos vásárunk előhete tegnap kezdődött, melyen a nagyobb szerű adásvevések szoktak történni. Az igen szép idő kedvezőleg hat a forgalom emelésére; s eddig is nagy az érdekeltség a vásár iránt.

— Reményi Ede hangversenye a legközelebbi szombaton, october 2-án délután 5 órakor a casinó nagy termében fog megtartatni; mire ujjolag felhívjuk a t. cz. közönség figyelmét; s reméljük, hogy kitünő művésznünk ezuttal is nagy részvétellel fog találkozni.

— Esküdt szék vizsgálo bíról Debreczenbe Papp Lajos, városunkba. esküdtétél végett megérkezett.

— A debreni lóversenyek october 3-án és 5-én lesznek; mindkét napon délután két órakor veszik kezdetüket. Ezen alkalmából felhívjuk a társulati igazgatóságot, hogy a tagok részére a szokott jelvényt jó lenne már kiosztani az alapszabályokkal együtt; mert több tag van olyan, kik évek óta fizetnek, de sem jelvényt nem kaptak, sem a verseny nézőterén megjelenésnél őket illehető előnyökről soha sem értesítettek; mely mulasztás a társulat iránti részvétet is nagy mértékben csökkenti; pedig szükséges volna egy kis érdekeltséget költeni.

— A szombati színelőadás alkalmával, mindjárt az első felvonásban csak ugy con amore difilrozott egy nyílt jelenés közben a színpad hátulján egy szolgáló leányzó. Ez már maga is megrovást érdemel, de nem szólottunk volna róla, ha a tegnapi előadás alkalmából ismét ily boszantó valami nem fordul elő, és pedig az, hogy a színpad mögöl folytonosan 4—5 fej kukucsált ki, az ilyesmi által illusziójában nagyon megzavart, s megbotránkozott közönségre. Hát a színpadi ügyelő mire való, ha még az ilyesmit sem képes megakadályozni. — Több figyelmet kérünk a közönség iránt.

— Oriás ember, (még pedig magyar) és egy juhfejű gyermek. A vásári látványosságok idénye ismét itt van, fogunk látni mindenféle tarkabarkaságot. Ezek közt első kaposvári születésű 17 éves 7 láb 6 hüvelyk magas Hofbauer Vilmos nevű, idomtalan nagy kezekkel és lábakkal. — No hát van már nem csak magyar Herkules, hanem magyar óriás is. — Ezen óriással együtt látható egy 5 éves gyermek, kinek haja valóban gyapjas, sőt még a szarvak nyomai is látszanak. E gyermek csehországi születésű. Mindezen csodák pedig a komédiák szokott helyén láthatók.

— A Casino kis és nagy termét is igen csinosan díszítik, a kis terem díszítése már be van fejezve, s valóban szép. — Csak dicsérni tudjuk e változást, mert bizony már nagyon ódon kinézése volt e társasköri helyiségnek.

— Vizvári és neje a mint érte-

sülünk, csakugyan elhagyták színházunkat, hogy mi okból, azt itt fejtegetni nem akarjuk csupán annyit említenünk meg, hogy az intendatúrát e két tag távozása miatt szemrehányás nem érheti. Utoljára is az egyes társulati tagok túlzott követelése megadása nem történhetik a színház erején felül, s ez okból csak helyeseljük az intendatúra eljárását, hogy magán paczkálni senkit nem enged, — de a mint tudjuk az intendatúra nem fog peres kérdést csinálni ez ügyből.

— **E h i r k a p e s á b á a** megemlítjük, hogy Vizvári helyett már nyertünk is új tagot, Kőmives Imre személyében, ki még a Reszler idejéből, kivált mint Fleck csizmatisztító a „pajkos diákok“-ban igen jó emlékünkben van. Reméljük, hogy igyekezni fog minél kevésbé érezhetővé tenni a megvált tag hiányát. Kőmives tegnap, nejevel együtt megérkezett.

— **H a m á r b e n n e** vagyunk a színházi újdonságokban, egyúttal megemlítjük azt is, hogy egy kis renoválás nem ártana nehől a nézőtérnek, így a földszinti bemenetnél holmi csiradék valóban rongyképen csüngenek le, s igen rosszul veszi ki magát a szép ruhán a rongyosság. — Jó lenne megcsináltatni.

— **A t á v i r d a i** igazgatóság már okt 1-én fogja Debreczenben működését megkezdeni, — és ennek székhelye — amint már említettük — hatvanutczán a Jablonkay-féle házban leend. Maga a távirtdai iroda még egyelőre bizonytalan ideig, illetőleg a helységek építése felőli végleges intézkedésig — a Széchenyi-utczában marad, a mostani helyen.

— **A** tegnapi lapunkban is hirdette volt egyháztanácsi ülés nem tartott meg, miután a t. egyháztanácsos urak nem jelentek meg, s így azon néhány egyén nem levén határozat képes, — e gyűlés elnapoltatott. — Kérjük alászan a t. urakat, ha azon megtiszteltetést, hogy egyházi tanácsnokoknak megválasztattak, elfogadták, sőt sokan plane igen nagyon törték is magokat ennek elnyerése után, hát tessék helyt is állani, s ha már csakugyan áldozat ez, az áldozatot meghozni a közügynek. Valóban bosszantó kezd lenni azon közönyösség, a mit mind a városi képviselők, mind a presbiter urak részéről látunk és tapasztalunk. — **E** mulasztásokat — mindaddig míg meg nem szűnnek, ostorozni fogjuk. — Vagy talán jó lenne a közgyűlések alkalmából közölni a mulasztók névsorát? hogy a választók legalább tájékozhatók legyenek, hogy kiket nem kell a jövő alkalommal megválasztani? — Nem merjük ígérni, hogy meg nem tesszük!

— **M e g h a l t a k:** Szept. 21. pfa Szilágyi Bálint 75 é. mellvízkór, cseglédu. Szász M. f. Mih. 6 nap. nehézkór, szept. 22. csapóu. Vágó Márton 1. Jul. 7 hón. béllob, pfa Ári József f. István 4 é.

T Á R C Z A.

A z s i d ó.

— Mühlbach Luiza beszédeye. —

(Folytat.)

III.

A kaczagó örökösök megérkeztek. Vidám arccal foglalák el Clausthal tanácsnok kincsei és vagyonát, ki végrendeletét el nem készítvén az örökség rájuk szállott.

Gumnyal üzék ki a házból Alfrédet, ki törvényesen mire sem tartható igényt s így mindentől megfoszták kéréletlenül. Még tegnap Frankfurt legdusabb emberének volt fogadottja és ma már koldussá lett.

De Alfréd nem esett kétségbe. Csak azon öltözetet, mely rajta volt, tartható sajátjának. De hát nem voltak-e barátai, kik neki örök hűséget esküvének; nem birt-e kedvessel ki akadályokat s szerencsétlenséget ohajtott, hogy áldozatkész szerelmét bebizonyíthassa.

Felkeresé Wangenberg elnök lakát, de arája, szüleiével Olaszországba utazott, — mondák a szolgák, — kik őt egész szemtelenséggel még az ajtónál visszatarták.

Inuen Konrád karátjához sietett.

— Az ifju báró ön számára nincs hom, — mondá az inas — s beesapta az ajtót, s midőn Alfréd az utcára kilépett, Konrád, Gáspárral és Jánossal az ablakban könyökölt s mind a hárman gunyosan kacagtak, midőn előttök elment s hallá, mikor szegény kolduló zsidónak neveztek.

agylob, váradu. Körösi Mihályné Balogh Zsuzs. 56 é. szélhűdés, csapóu. Bagdács Ferencz 1. Zsuzs. 2 é. aszkór, váradu. Vedres János 1. Mária 2 é. vérhas, hatvu. Acsádi Pál f. József 5 hón. tüdőlob, közkórház Faragi Mihályné 55 é. nehézkór, pfa Juhász József sorvasztóláz, csapóu. Tóth József 1. Eszter aszkór, hatvu. Harangi Mihály f. Lajos pokolvar, pfa Kovács István végelgyengülés, csapóu. Vecsei Viktor f. József tüdőlob, pfa Jakab János f. Sándor béllob, cseglédu. Balogh Zsuzs. f. József hasmenés.

Színházi szemle.

Midőn színházi tudósításainkat megkezdjük, kijelentjük, hogy bírálatunkban a színházak czélja — s a színházi közönség érdekei lesznek irányadók.

Az apróbb hibákkal bibelődni nem kívánunk ugyan, de nagyobb tévedéseket, hibákat, botránnyokat, — ha ilyenekkel találkozunk — megrovóni kötelességünknek tartjuk; forduljanak elő bár azok a vezetésknél, vagy a színpadon, független s egyedül csak az igazság s a színházi közönség érdekétől vezérelt tollunkkal feljegyezni el nem mulasztandjunk.

Azonban minden magán érdeket alárendelünk a közérdeknek; — s annál fogva személyes kedvencmény, vagy méltatlan megrovás nem fog helyet foglalni tudósításainkban s bírálatunkban. Ily eltökéltséggel kezdjük meg színreferenzi működésünket.

— **Szept. 25-én** az új színidény megnyitása alkalmára Szigligeti 100 aranyat nyert szomorujátéka „A fény árnyai“ került színre. — E jeles napon volt alkalmunk Temesvári Lajos újonnan szerződött tagot Nyárai Béla szerepében látni, s meggyőződni afelől, hogy benne színházunk egy kitünő, szakavatott színész nyert, ki azon szerepkört, melyben mozog, betölti. Játéka — alakítása kifogástalan, szavata helyes, mozdulatai keresetlenek. Kár hogy ennyi szép tulajdon mellett, nem bír oly erős organummal, mely az érzelmet fokozásánál a kellő hatást lenne képes kifejezésnek kölesönözni. No, de arra nézve, hogy valaki művészileg játszik, nincs épen mulhatlanulni szükség a boltozatot rázkódtató hangterjedelemre. — A közönség több alkalommal zajosan megtapsolta. — Charlotte-ot — ezuttal Szakál Róza adta, — de, bár a k. a. 1 év óta igen sokat haladt, e szerep mégis meghaladta erejét, mert míg egyes részletek kitünően sikerültek, egészét még sem adhatott. Nyárai Pétert Zöldi — a legkitünőbbben személyesítette. Valódi derék magyar alak volt. Szenczei Beresényi adta, — megvalljuk nem elégitett ki, — úgy látszik a szerelmes intrika nem lesz eleme. A többi szereplő kielégített. Az előadás általán összevágó volt. Közönség megelégetos számán.

— **(r.) Szept. 26. adatott „Ubryk Borbála“** színmű 4 szak., írta Lukács Sándor. — Mielőtt e darabról szólnánk, szabad legyen egy kis futólagos elmélkedést előre bocsátani színügyünk felett. Az intendatúra megalakulásával fő elvül kimondatott, hogy ez intézet nem magán vállalkozók érdekeinek levén most már alárendelve: — azon

Alfréd mellé esüggeszté fejét és sirt — az ő Jéruzsálemének romjain.

Megtörve, fájó kebelével ballagott az utcákon össze-vissza; senki sem könyörült rajta, s bár merre ment, szárazkóstást nem ismerő kíváncsi arczokkal s guny-kaczajjal találkozott, mert ő szegény és zsidó volt.

És csaknem eszmélet nélkül, alig bírva kersereit, haladt Alfréd mindig tovább, utcázórol-utcázóra, fejét lesütve s érthetlen szavakat mormolva.

Oly hirtelen, oly összezúzólag jött a szerencsétlenség, hogy csapásaival nem vala képes szembezállani. Minden előkészület nélkül találta őt a szerencsétlenség, s diadalmaskodott felette.

Mint a szerencse elkényeztetett gyermekének, lelke az életnek napvilágában nyert tápot, és most midőn e ragyogó napvilág közéjette, szerencsétjét a sötét viharok örökre elhomályosították, lelkének megkelle törnie s dermednie.

Álmadozva, öntudatlanul haladt ő tovább tovább s a könyek patakint folytak halvány arczán alá; de ő ezt nem érzé. Koronkint hangosan kiálta fel kétségbeesésben, és ő ezt nem hallotta. Végre! kínzó éhség és halálos kimerültség verték fel álmaiból.

Leült egy utcaszeglet kövére, sirt, zokogott hangosan, míg egy csoport korhely gyermek gyűlt körülötte össze, hangosan nevetve s gunyosan beszélgetve, hogy a gazdag büszke ur, ki mindig oly pompás paripán lovagolt az utcákon, most szegény, figyelemre sem méltó zsidóvá lett.

Alfréd felkelt s tovább ment, megállapodás nélkül. Ereje mindinkább fogyni kezdett; fülei-

eszközök felhasználására leend fektetve a fő suly, melyek az izlés és erkölcs szeplőtelen irányára vonatkoznak, hogy így e nemes irányzat hatalmas emelyüt képezzen a magyar színészet fokozatos emelkedése körül s továbbá, hogy a debreczeni színház az összegyűjtött hivatott erők működése folytán, iskolája legyen a közönség egy részének, még pedig azon czélből, melynek indító okfeje s további feladata: gyönyörködtetve tanítani. Hogy e dícséretes eszme érvényt szerezhesen a cselekvés alkalmával, meg kellene válogatni ama motívumokat, melyek némileg biztosítani képesek az ohajtott sikert. Igaz ugyan, miszerint először is a „vonzerő“ kifejtése a fődolog, s ebben a tekintetben bizonyára a látványosságok diadaloskodhatnak, de hogy mégis a fentebb érintett buzgalmas elv háttérbe ne szoríttassék, kell hogy ezek a látványosságok az izlés és erkölcs uralma folytán elveszítsek azt a mérges fulánkot, mely a visszahatásra nézve tehetetlenné válik.

Uraim! az intendatúrának a lefolyt néhány évi működése alatt, közönség termett a debreczeni színházban, még pedig oly közönség, amelynek áldozatkészségéről a színház is örömmel emlékezik meg. — A czél tehát félig el van érve; közönség nem hiányzik. Most már óvakodni kellene, hogy ne párologjon ki a színművészetnek szentelt falak közül a jó szellem, nehogy tanyát üssön ott az anyagi kalmár számítás. De meg mi is lenne elvégre abból, ha a közönséget derűre-borúra szemkápráztató látványossággal traktálnák azért csak, hogy jövedelem legyen? — felelet: lassan-lassan ürülne a ház, mert a kifáradt érzékiséget nem ingerelné többé a látványok megunt tarkasága.

Kissé eltérünk szemleiről feladatunktól, de ezt a szoros érdekeltségemél fogva nem hallgathatuk el, miután ohajtanánk, hogy ez intézet méltóságra emelkedjék, vagyis, hogy jogosan elfoglalja hazánkban azt az álláspontot, mely a pesti nemzeti színház után következik, és itt mellőzve a többi ügykezelési eljárást — csupán a repertoírra szorítkozunk, a mely helyes beosztással jövedelmet hajt a színháznak, a színészek tehetségét hatványozza, magának az intézetnek tekintélyt ad, — az igazgatóság részére pedig elismerést biztosít. Mind ezeket azért érintettük, mert rosszul esett nekünk az, hogy alig nyílik meg a színidény és már is oly súlyos fércelményt vesznek elő, mely az irodalomnak gunyja, a színpadi izlésnek pedig valóságos méltélya. Össze van e darabban halmozva minden, a mi csak hatást vadászhat. Az alakok kelnek járnak szintelenül; az események deus ex machinája csak ugy nyúlszög benne. Az ármány és gonoszság melyek tényezői e színműnek, nagyon is primitív módon szövődnek. Beresényinek jut az elsőség Stiféliusszerepében. Nem ítéltük meg ezuttal képességeit az intricum körül, miután az általa személyesített alak, nagyon is alanti légkörben mozog, és lehet látni gonoszságainak száit, melyekkel egyik tetét a másikhoz nagyon is kirívó göböl kapcsolja; holott az ily gazemberek jellemét finom vonásokkal kell csatolni, hiszen meglátszik az a vékony árnyalat, ha nem fajul is mázolásá.

No de ez nem az ő hibája; tehát ezuttal

ben zugást érte s a föld kerengett szeméi előtt. — Mindjárt vége lesz minden fájdalomnak, egyszerre végem van, suttogá.

De mégis folytatá utját, anélkül, hogy tudná hová megy, míg végre kimerülve lélekzetvesztve rogyott össze, vidám arccal kiáltva fel:

Most már meg fogok halni!

Ekkor a részvét környületes szavait hallá maga körül, s gyöngéden nevéen szólítva. A részvét könyei ébreszték fel, mikor halvány arczára hullottak, és midőn szemét fölveté, öregektől s gyermekektől, férfiaktól s nőktől látá magát környezve, kik mindnyájan szánó és könyes szemekkel tekintének rá, mindeki a részvét szavát hangoztatá, távol minden gunytól s kacajától.

Egy ezústhaju s szakálu tiszteltreméltó agg közelite hozzá mondván: „Légy üdvözölve nálunk Izrael fia, légy üdvözölve, testvéreid körében. Mi mindnyájan értesültünk már szerencsétlenséged felől s mi szájalommal vagyunk irántad. Izraelnek istene úgy akarta, hogy te a keresztyének közt növekedjél s élj, hogy meggyőződjél felőle, mikép nincs szívükben irgalom, és hogy a zsidó nem élhet a keresztyénekkel. Eltasztítottak ok téged, mivel szegény és zsidó vagy, s ép azért fogunk mi téged szeretni, és amivel bírnok, megosztjuk veled. A zsidó nem hagyja el a zsidót. A balsorsnak nagy, közös láncza kapcsol össze mindnyájunkat, s egyikünk testvére a másiknak. Azért jöj, lakjál velünk, mert köztünk találod fel hazádat és barátaidat!“

— Oh istenem, istenem! — sobajtott Alfréd — senki sem könyörül már rajtam, mint azok, kiket megvettem és gyűlölttem!

Debrecen 1869

67-73. rész

a hírből

annyt, miszerint ez összetakolt szerepnél is megmutatta, hogy alakítani képes.

Reményünk van máskor nem ily lazán mérni méltányló elismerésünket.

Dózsa mint pater Stanislaus jellemzően személyesíté az irgalmas rend e becsületes tagját. Ki kell emelnünk Együdt, ki játékával és coupletteivel számtalanszor tapsviharra ragadta a házat.

A többi szereplőről nem szólunk, nem az ő hibájuk miatt, — mert leöröklék a maguk monodokáját becsületesen, és így nem rajtok mult a babér szerzés, hanem azokon az általok személyesített éhletlen alakokon. Am okolják e köznyösségünkért a szerzőt, vagy — még más valakit...

Fővárosi értesítő.

* A „Corvina” könyvkiadó-társulatnak czélja, hogy a ponyvairodalom terjeszkedésének gátot vetve, olesó, és oktatva mulattató könyveket szerezzen a magyar nép számára. E tekintetben már meg is kezdé kiadványainak sorozatát, a mint a szerkesztőségünkhez beküldött ilyenmü termények bizonyítják, melyek a következők: „Malom alatt” írta Jókai ára 15 kr; — „Zrinyi Miklós” írta György deák, ára 5 kr; — „Attila” írta György deák, ára 6 kr; — „Dalos könyv” ára 12 kr; — „Természeti képek” írta Greguss Gyula, ára 30 kr; — „Toronyi Tamás” írta György deák, ára 8 kr; — „A fősvény” írta Miliesz Béla, ára 15 kr; — „Erzsók asszony története” írta Jámbor Jerémias, ára 12 kr; — „A népbankokról” írta Kenessey Kálmán, ára 8 kr; — „Egy iparpolgár élete” írta Györi Vilmos, ára 15 kr.

* A redoutban hangversenyt készülnék adni a Drezda mellett bányarobbanás által szerencsétlenül járt szerző családja javára.

* A közoktatási miniszteriumhoz Ujvidékről számos tagból álló küldöttség érkezett, mely azt kérelmezi, hogy Ujvidéken ne szerb, hanem magyar főgymnasiumot állítsanak.

* A budai szabadlevű népkör okt. 1-én esti 6 órakor nyílik meg a „Szarvas”-hoz czimzett kávéházban.

* A z u j „Blocksberg” nevű kis vontató gőzös gépészének fejét a gőzös kereke összezúzván azonnal szörnyet halt.

Belföld.

* Esztergomban egy elkeseredett hitestársnak valaki fülebe sugta, hogy gyermekének tán nem is ő az apja! Mire a megöszült Othello nejt megölt, azután pedig magát.

* A Szegeden fogva ülő rabok közül, hallomás szerint kilenczet halálra fognak ítélni, s ezek közt van Rózsa Sándor is.

* Paulison egy pintérmester özvegy, 4 gyermek atyja, kamrájában felakasztva találtatott. Ha akkor mindjárt levágják — életben marad; de a babonás nép nem mert hozzányulni, sőt az

— Te megtanulsz minket szeretni — szölt az ősz — s kezét nyújtá, hogy az ifjat, házába vezesse.

Igy jutott Alfréd, tudta nélkül oda, hol új otthonja nyílt, a zsidó utcába.

Hosszu betegség sújtá őt le, de mint szeretett testvért ápolgatták, és midőn mint lábadozó, az agg férfi karjain először a zsidó utcán végig ment, mindenki barátságosan üdvözlé őt s a szeretet szavai közt, csekély ajándékokat nyújtottak neki.

Végre teljesen felgyógyult, s nyugodt lélekkel, daczos bátorsággal tekintett jövője elé.

— Meg kell az élettel küzdenem, — mondá — s valamit keresnem kell. At kell hatolnom szerencsétlenségem felhőin, zugalódás nélkül; szembe kell szállnom a világ csapásaival, hogy megerősíthessem magamat, és mert mindentől megfosztattam, becsülettől, ifjuságtól, névtől s tekintélytől, arra fogok törekedni, mi mindezt kárpótolja: pénzre!

Es midőn ezt mondá, megvillantak szemei, és bizonyos szenvedély — mi előtte eddig ismeretlen volt — ébredt benne fel: a pénz iránti szenvedély, mely egyetlen mentő-horgonyává vált, melybe kapaszkodhatott, hogy el ne sülyedjen a szerencsétlenség hullámai közt.

— Nekem pézt kell szerezni, sok péznt! — szölt, közben szeméi ragyogtak s szíve hevesen dobogott. — Pézzel boszut állhatek én ellen-segéimen.

Csaknem mosolygott pénz utáni sovárgásában s halkán mondá:

— Oh! csak most látom át, hogy valóban

érdemes kupaktanás is csak 24 óra mulva, midőn a kerületi orvos megérkezett, engedé levétetni.

* A Fertő partjain, különösen a mosonmegyei Hansaságban mértföldreke menőleg vonul egy-egy hatalmas tőzegttelep, mely minap vigyázatlanságból meggyult és már 8 napja ég, sok helyütt hoszu időre használhatanná tevén a földeket.

* A szegedi halászok a minap két óriási vizát fogtak, melyek egyike másfél, másika négy mázsát nyom, s ez utóbbi tíz láb hosszú.

* A Bihar megyei négyzet f. hó 22-én számos tag jelenlétében tarták alakulása utáni első választó közülését, mely alkalommal elnöknek b. Gerliczi Félixnek, első alelnöknek Tisza Kálmánné, második alelnöknek Lakatos Károlynő urhölgyek lettek elválasztva. A jegyzői tisztség Tóth Dezső, a pénztárnoki Stettner Lajos a számvevői Rítóók Zsigmond urakra ruházottat.

* Gedai Mátyás nevű veszélyes rablót, ki Hevesben a Nagykunságban sok bajt okozott kézrekerítették. A karczagi börtönben ül, honnan Ugocsa megye törvényszéke elé fogják vinni.

A Lajthántulról.

Bécs, szept. 25-én. (Eredeti tudósítás.)

□ Bécs időnkénti korrajzát kívánják önk? Legyen, bár bevallom, hogy habozva állok az óriási anyag feldolgozandó halmaza előtt.

Legközelebbi multunk a halálnak volt szentelve. Tudvalevő dolog, hogy nagyvárosi, privilegiumos állást követel a falusiak ellenében, mindenben s így abban is, hogy felmentve érzi magát azon emberi kötelesség alól, mely szerint naponként egy-egy gondolattal adózunk a halálnak. Nem is csoda; az élvezetek görgetegében, megfélekedzünk önmagunkról, megfélekedzünk legeslegnagyobb urunk, a halálról is. A nem élvező pedig, teendői miatt nem ér rá a halálra gondolni s csak ilykép fejtethő meg, hogy Bécs majd egy milliónyi lakosságának jelenleg nincs temetője. Két ezer orvos s egy temető sem! A dolog lihetetlennek látszik, de azért nem kevésbé való. Évek óta sürgeti sajtónk, közönségünk, hogy községi tanácsunk rázza le szeméiről a télen álmot; hiába! A szó elhangzik; a tett elmarad.

A kérdés azonban elodázhatlan égetővé vált, a községi tanácsban tehát megkezdettek a tárgyalások felette, mi azonban még távolról sem jelenti egyszersmind közeli eldöntését is. Sőt inkább, távolabb van hozzánk ma, mint évekkel ezelőtt. Mert a tanácskozások folytán kiderült, hogy környékünkben csak egy alkalmas tér, az ugynevezett rannersdorfi telkek találhatók; ennek azonban egy erős párt — élén a polgármester — áll ellenében s miért? kérdik önk. Magán-érdekből, semmim másért. Hisz emberek ök is, fogékonyak az önzés, a haszonlesés érzelmeire, a rannersdorfi telkek pedig a polgármester ur protectiója alatt állanak, kinek kegyét nem szabad könnyelműen kockáztatni. Valószínűleg tehát egyhamar nem is kapunk temetőt. Hogy hová le-

zsidó vagyok. Nemzetemnek vágyai ébrednek bennem és én beismerem, hogy csakugyan Izraelnek ivadéka vagyok.

Elővette a szekrényt, melyet barátai, szivességből, gyufával, peccsétviaszszal, papir, irón, és más kereskedési cikkekkel töltötte meg, s hátára emelvén, ismét kilépett a zsidóvárosból, kereskedést üzni.

Elment azon városrészebe, hol egykori barátai találkoztak, kik őt csipős szavakkal gúnyolák.

De azért mindig ezeket kereste fel Áron Mózes, mert jól tudta, hogy a hireért is vásárlanak tőle s magában így gondolkodott:

— Daczolnom kell a sorssal s meg kell magamat edzenem a sérelmek ellenében s hozzá szoktatom füleimet, hogy ne halljanak.

Hogy képes volt erre, azon ő maga is esodálkozott; ő, ki különben oly érzékenyen vett minden sértést, ki nem tartott szentebbnek semmit becsülettől, szíve mélyében erőt érzett a méltatlanságokat eltűrni, mondván:

— Jól tudom, hogy zsidó vagyok, de minden keresztyénben, minden emberben egyegy zsidó rejlik, csak az szükségés hozzá, hogy a kényszerűség sajtója ki belőle.

Sok vásárlója akadt, részint az árus sajtó-szerűsége végett, részint kíváncsiságból, hogy lásák, vajjon az oly keresett arszlán, hogy viseli magát mint szegény zsidó kereskedő.

Erre számított Mózes, mert mióta szerencsétlen lett, az emberek sajtóságait s hibáit eléggé észlelé s igen jól tudta, hogy legtöbb árucziket azoknak ad el, kik hajdan ismerősei voltak, s

szünk, ki fog gondoskodni holttesteink eltakarításáról, ha nem az erre első sorban hivatott tanács, azt nem tudjuk, nem is sejtjük. — Az e miatt uralgó közizgatottság könnyen képzelhető.

Egy kis politikát is óhajtnak önk? Még több politikát, mint mit a halál vagy ha ugy tesszik temető-kérdés tartalmaz? Azzal is szolgálhatok; még pedig minden fajtából. Bennünket ez nem éjt kétségbe, gondoskodik rólunk Beust, ki kedvünkért körutat tesz, vagy Giskra minister toasztjai és törvényjavasataival vagy Pratobevera marschal, ki lemond reichsrathi képviselőségéről.

Nem is annyira sajtónk, mint mi, a „szóbeli közvélemény”, foglalkozunk vele nagyban. Hasztalan törjük rajta fejünket, nem boldogulunk vele, nem fejtjük meg, hogy az alsó-austriai marschal, miért mondott le képviselőségéről. Mert azt, hogy gyengének érzi magát, mint mondá, nem igen hihetjük, miután tudjuk, hogy ez állás kevesebb fáradsággal jár, mint akár az alsó-austriai képviselőség, akár a tartomány-gyűlési elnökség vagy pedig a marschali méltóság. Mi tehát (ismétellem, hogy nem sajtónk, mert a ki ebbeli viszonyainkat ismeri, az tudja, hogy hírlapjaink, melyek kevés kivétellel kormány közlönyök, csak azon ügyet feszegetik, melyet a kormány rendelkezükre ad) azt hisszük, hogy e lemondásban gonosz előjelet láthatunk a reichsrathi jövőjére nézve. Pratobevera hódolt az „exempla trahunt” régi közmondásának, mert ugyanezt tette előtte Sturm, Toman és mások, kik nekünk a patkányokat hozzák emlékeztetünkbe, melyek végveszélyben elhagyják a sülyedő hajót, miután ösztönük megérezte velünk menthetetlen veszét. És valóban a reichsrathi jelen állapotában tarthatatlanná vált. Ezt maga kormányunk is nagyon jól tudá és ez okból a közvetlen követválasztások behozatalára törekszik. Ez egy kis szabadelvű enyv, melylyel centrifugál részeket újra összeforrasztani szándékozik. Hogy ez mennyi időre sikerülend neki, azt ugy hiszem, a köztünk levő száz éven alóliak meg fogják látni. Az idő gyakran egy pillanat alatt többet rombol, mint a mit egy pár minister száz év alatt újra összeférezni képes.

Külföld.

— Az Union, Monde, Univers, mind vigasztalhatatlanok Hyacint atya protestatióján. Veulott azonban minden keserű haragja mellett azt reméli, hogy a notredamei exszónok, nemsokára beismeri, ha nem is szívének, de legalább hiuságának tévedését. Az Univers szerkesztője már megszokta és szeret, mindenütt nemtelen indokokat látni, még ott is, hol pár nap előtt hozsánút énekelt. A Monde így sohajt fel: „Hyacint atya ma okadatulja mind azon aggodalmakat, melyeket felőle tápláltunk.” Az óvás létrejöttének közelebbi indokai felől a lapok még híven hallgatnak.

— Az orosz kormány Lithvaniában felfogja oszlatni az önálló zsidó községeket, s főleg azon van, hogy a rabbi választás jogát megvonja tőlük. E rendszabálynak az akar a czélja lenni, hogy állami kinevezés által olyan rabbikat nyerjenek

kik, fénykorában vele egy sorsban voltak; ép azért mindig ezeket kereste fel, és őt emiatt to-lakodónak nevezték el. Ő azonban hallgatva türte e czimezést s alázatosnak mutatta magát, mert tudta hogy azáltal az erabereknek hízeleg és annál többet vásárolnak tőle.

Midőn még boldog volt, értelmes, midőn szerencsétlen lett éleseszüvé vált.

Olykor, midőn az utcán járt-kelt, az utca-gyerkőczök gnyudalt daloltak háta megett; sárral és kövekkel górták meg s ilyenkor Mózes keble haragra gerjedt, felkapott egy követ s vissza akarta dobni elleneire, de mit használna ez nekem — gondolá — hiszen ök oly sokan vannak s méltatlankodnának velem, és nekem nem szabad magamat védelmeznem, mert hiszen a zsidónak sehol sem adnak igazat.

Mózes elfutott, megszegyenülve, s pirulva önmaga előtt; mert keble mélyében gyávaságot fedezett fel s könyvek között menté magát saját maga előtt:

— Oh midőn még boldog valék és gazdag, bátor is voltam; mert tudtam, hogy a jog az én részemen van s védelme alatt állok; de az elnyomottnak nincs bátorsága, mert tudja, hogy soha sincs igazsága és senki sem védi, — s ez zsidóbasztja erélyét.

Mózes reggeltől estig fáradt, dolgozott, és mivel minden törekvése oda irányult, hogy péznt szerezzen, a legcsekélyebb nyerményt sem veté meg s minden üzlet jelentőséggel bírt előtte.

(Vége köv.)

kik a kormánynak az igen nagy számu zsidóság eloroszosításában segélyére legyenek.

— Párisban a nagy sajtószabadság most különös leleplezésekre ad alkalmat. Az Independencia a császári civilistapénzzavarairól tesz említést, s azt állítja, hogy gyakran csak nagy fáradsággal tudják a császári herceg életbiztosításának kiadásait teljesíteni, úgy hogy Freym ur néha kénytelen azt előlegezni. Erre a Patrie azt feleli, hogy ezen hír teljesen hamis, s Freym ur ezen biztosítási ügybe semmi módon bevonva nincs. Ezen biztosítás különben nem is a császári herceg életére van kötve, hanem a biztosított összegek a császárné által alapított jótékonyági intézetekre vannak szánuva. Az Independencia nem hagyja ezt felelet nélkül, s csodálkozik, hogy egy oly hírt véteik kérdőre, mit a Libertéből vett át, melyben a részletek is olvashatók. Most erre Girardin a Libertében a következő nyilatkozattal lép fel a Patrie ellen: „Azt állítják, hogy a császári herceg élete biztosítva nincsen, s hogy Freym ezen biztosításoknál semmiféle szerepet nem játszott. En azonban ennek ellenében fentartom azon állítást, hogy Freym ur igen nagy kegyben áll a császárnénál, s hogy ő pénzügyi kérdésekben igen jó tanácsadó; ő javasolta a biztosítást s tette lehetővé gyakran, hogy a biztosítási díjak kifizetessenek. S ebben en semmi olyast nem látok, a mi Freym urnak szegényére szolgálna.

Hát azt fogják-e tagadni, hogy Magne ur kinyilatkoztatta, miszerint a konstantinápolyi és suez most már véglegesen elhatározott utra az összegeket nem előlegezheti? Fogják-e tagadni, hogy erre a császárné a boszankodás egy pillanatában így kiáltott volna fel:

„Ez utazásnak meg kell lenni! mert megígertem, és ha másképp nincs mód benne, ... ott vannak gyémántjaim! ...

— A francia fővárosban a rendőri szolgálat elhanyagolása mindenben, mi a politikához nem tartozik, a Monteurnt a következő panaszokra indítja:

„A gyakori gyilkosságok és éjjeli megtámadások, melyek ugy Páris szélső pontjain, mint annak középpontján naponként ismétlődnek; a nyári lakok kifosztása, s a legközelebbi irtózatossághoz vezető gyilkosság egész Párist oly remegésbe ejtik, hogy annak a rendőrség legkomolyabb figyelmét kell felébredtetni. Azon személyek, kik messze fele eső negyedekben laknak, igen jól tudják azt, hogy a legmagánosb, elhagyatottabb helyein a városnak találnak legtrikábban a rendőrség közegeire. Passyban, Auteuilben, az elyezi mezőkön jó ideig el lehet menni anélkül, hogy rendőrségre akadna a járó-kelő, de alig jut el az ember a népes utcákra, már minden lépten valami rendőriben botlik meg. Ennek épen ellenkezőleg kellene lenni. A rendőrség, ha politikáról van szó, buzgalma elébe semmi korlátot nem helyeznek, míg ellenben, ha egyesek biztonsága forog kérdés-

ben, mindig késlekedő az. — Nem szabad takarékoskodni, ha a polgárok biztonsága forog kérdésben, kik elég adót fizetnek arra nézve, hogy megkivánbassák, miszerint életük és vagyonuk az állam által mególtalmaztassék.”

— A bécsi Presse szerint szept. 20-án Konstantinápolyba Kairóból távirati sürgöny érkezett, ez azt tartalmazná, hogy a Khedive csak azon esetben fog Konstantinápolyban megjelenni, ha a szultán által személyes biztonsága garantíroztatik.

— A legutóbbi tudósítások Madridból ismét valami új trónjelöltől szólnak. E tudósítás szerint a portugall király lemondana a portugall trónról, melynek azonban a most hatéves koronörökös nagykorúsításáig kormányzója lenne. Azonban alig hihető, hogy a büszke spanyolok, még ha a portugall király hangulatát és érzelmét megváltoztatta volna is, — lábához raknák neki a koronát. Mialatt azonban a monarchiai párt emberei, kifáradhatlan türelemmel trónjelöltet keresnek, a republikánusok sincsenek ám tétlen, sőt igen nagy mozgékonyaságot fejtenek ki. A pártvezérek beutazzák az országot, s a hol lehet köztársasági tüntetéseket rendeznek. Castellar e czéjből Saragossába ment, Pierrad Tarragonába. A tüntetés az utóbbi helyen igen erőteljes mértékben nyilvánult.

— Azon személyiségek közt, kiket gróf Beust legközelebbi utazása alatt meglátogatott, Welti Emilt, a svájci szövetség elnökét is emlegetik, kit a birodalmi cancellár Ottenfels osztrák követ társaságában a szövetségi palotában, hosszabb ideig tartó látogatással tisztelt meg.

— Rómából a clericalis Volkszeitungnak írják: „pápának a püspökök elhelyezésére is ellátására tenni kell, nem csekélyek. E kiadásokat egy-egy óra 500,000 frankra számítják. Bár mily nagyok látszassék is ezen összeg, még is háromféle adománnyal vélik azt fedezhetni, és pedig a hívők által e célra küldött adományokból; a püspökök által hozandó Péterfillérektől, s végre — némely püspök nem is fog e kiadásokkal terhére lenni a szent atyának.

Legújabb

— Eugenia francia császárné okt. 1-én megy Velenczébe.

— Azon madridi hír, hogy Serrano kormányzósága egy évre meghosszabbíthatnék, s hogy Prim spanyol császárrá kiáltatnék ki, — hamisnak mondatik.

— Salzburgban, Innsbruckban és Bregenczben a tartományi gyűlések tegnapielőtt nyitattak meg. — A stajer tartományi gyűlésen báró Hammer — Purgstall indítványt tett a concordatum eltörlése iránt, kimutatván annak rossz hatását.

Közzadászat.

— (E.) Debreczen, szept. 27. Az országos vásárt megelőző heti sertésvásárra sovány sertést sokat hajtottak, kelendőség nem nagy volt, az árak magasak; hizott sertés szinte sok volt, kevés kelt el, az is leginkább a helybeli sütők által vásároltatott, fontja 24—25 kr. — Az elővásárra ezuttal kevesebb életet hoztak, az árak nem javultak; — kivétel a tengeri és árpa, ami feljebb kelt, árak köbönként: a buza 7 frt 20—8 ft, kétszeres 6 ft, rozs 4 ft 80—5 ft, árpa 4 ft 40 kr, zab 3 ft 20—40 kr, ó tengeri 6 ft; — — kenyeret keveset hoztak s drágán kelt. — Vasárnap tartott nyers bőrvásár igen gyéren volt látogatott, az izraelita sátoros ünnepek miatt csak is a legközelebbi vidékekről hoztak keveset, az árak erősen tartják magukat, a vevők tartózkodnak szerdára. — Időjárás: szép, derült.

Bécsi tőzsde sept. 27. cs. arany 5 83. ezüst 120.—

157-ik árjegyzék

az „István“ gőzmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. ében, lőtelezetség nélkül).

	ft.	kr.
A. Asztali dara nagy szemű — — —	13	80
B. Ugyanaz apró szemű — — —	12	60
C. Dara középszerű — — —	13	40
O. Királyliszt — — —	12	60
1. Lángliszt — — —	12	—
2. Montliszt — — —	11	40
3. Zsemlyeliszt különös — — —	10	60
4. Ugyanaz — — —	9	20
5. Fehér kenyérliszt I. rendű — — —	8	—
6. Ugyanaz II. rendű — — —	7	—
7. Barna kenyérliszt I. rendű — — —	6	—
8. Barna kenyérliszt II. rendű — — —	—	—
Kétszeres liszt — — —	7	60
Rozsliszt I. rendű — — —	5	20
Rozsliszt II. rendű — — —	—	—
000. Árpakása — — —	16	—
00. Árpakása — — —	14	—
0. Árpakása — — —	11	—
1. Árpakása — — —	10	—
2. Árpakása — — —	9	—
3. Árpakása — — —	3	20
Lábliszt — — —	2	20
Korpa — — —	—	—
Árpaliszt — — —	4	—

Minden zsákért 1 frt lefizetendő. — E betétet azonban a vevő visszakapja: ha a zsákot, az elviteltől számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül bérmentesen visszaszállítja.

Utánvétel mellett visszaküldött zsákok nem fogadtatnak el.

Simaórlés mázsánként — — — 60 kr.
Darálás — — — — — 70 kr.

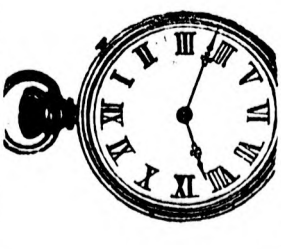
Debreczen, szept. 24. 1869.

H I R D E T É S E K.

ANZALIMY LAJOS

Órás Debreczenben.

(Boltja a városbaza piaci részén levő „Törökhoz“ ezimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybekötöttéshen.)
Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani a legdusabbban felszerelt órarakarátomat, a lehető legolcsóbbra le szállított áron, egy évi írásbeli jótállás mellett.

Ezüst hengeróra 4 rubinkőre — — — 45—18
jártó patent üveggel — — — — — 8—10
Finomabb ar. szegélyvel ugró — — — — — 11—12
Egész aranyozott compassal — — — — — 12—15
Angol mintára lapos kristályüveggel — — — — — 15—14
Horgonyórák, melyeket fel-
Gazdasági óra (remontoir) — — — — — 15—16
Ezüst horgonyórák 15 rubin
kőre, patent üveggel, ugrós — — — — — 14—16

Ezen példálul felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany uri és n. óráimat, francia 8—14 napig járó és ütő; márvány, alabástrom, bronzvas öntvénytöku üvegboríték alatt levő asztali és függő aranykeretes óráimat, inga (pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégítő nagy választékban.

Schwarzwaldi faló óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 30 krron szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékükben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könnyű és biztos.

Vidékéről megrendelések a levél átvételétől számítva 5 nap mulva küldetnek azét, mivel elvem, csakts egész tökéletes kipirolt állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Kijavítások elvállaltatnak s értők a legmegelőgedettebb árt kérek.

Ü s ő d

A helybeli izraelita temetőben felállítandó halotti ház építésére ezennel csöd nyitattik. Ebbeli ajánlatok Schwarz Bernát urnál (főpiacz Nánassy Benjámín ur házában) legkésőbbben f. é. október 1-80 napjáig beadandók, ahol is az építési feltételek megtekinthetők.

113. 2—3 Az izr. kegyes társulat elnöksége.

114. 2—3 Egy becsi igen jó oclávás

Z o n g o r a

eladó; érteke. vethni Szentanna-utca 2539. sz. a.